

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograde dežele za vsa leta 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Zborovanje „Zaveze“.

Zopet se je zbralo jugoslovansko učitelstvo v svojem parlamentu. »Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev« je namreč o Binkošti imela svojo 15. glavno skupščino v Brežicah. Da se je izbralo to mesto ob Sotli, storilo se je menda največ zaradi tega, ker se je hotelo tudi hrvaškemu učitelstvu nuditi priliko, da se pride prepričati, kako krepko in zdravo je organizirano tudi tostransko slovensko in hrvaško učitelstvo, kaka sloga vlada med njimi, kako se brigajo za vsa vprašanja, ki se tičeje vzgoje ter duševnega ali gmotnega položaja nositeljev ljudske prosvete. Vsled vladajočih razmer žalibože ni bilo mogoče onostranskim bratom prihiti preko Sotle, kakor bi bili to želeli, zato pa se je tostransko slovensko in hrvaško učitelstvo na kratko odločilo, da poišče svoje brate v oblegani hrvaški prestolnici.

Vkljub temu, da so Brežice neznatno, povrhu še pomembnejše mesto, storila je peščica vrlih brežičkih rodoljubov vse, da se je čutilo zbrano učitelstvo ves čas svojega bivanja na domačih tleh kot kakršne so pač Brežice, katera tla so močili skupno s svojo krvjo slovenski in hrvaški kmetje za staro pravdo. In na teh posevčenih tleh je tudi združeno avstrijsko jugoslovansko učitelstvo povzdignilo krepko glas za svojo »staro« pravdo, za krajšane mu pravice, za zboljšanje svojega položaja v duševnem in gmotnem oziru.

Seja upravnega odbora.

Upravne seje so se udeležili vsi upravni odborniki. Predsednik »Zaveze«, gosp. Luka Jelenc otvori sejo, pozdravi člane ter da besedo tajniku g. Česniku, ki prečita svoje poročilo, da ga odobri upravni odbor ter pride odoben pred zborovanje delegacije. Pri tej priliki se je razvila jako živa debata, ki je končno precizovala poročilo tako, kakršno se je dalo delegaciji na znanje.

Zborovanje delegacije.

Popoldne istega dne so se zbrali delegatje in delegatnje raznih učiteljskih društev. Zborovanje je otvoril istotako predsednik »Zaveze«, ki je povdarjal lepi namen »Zaveze«, ki naj skrbi za napredek šolstva, goji močatost in značajnost. »Učiteljski Tovariš« naj bi postal ogledalo delovanja v »Zavezi«, zato naj bi vsako okrajno učiteljsko društvo poverilo gotove svoje člane z dopisovanjem v stanovski list. Še enkrat pozdravi vse člane najiskrenejše, otvori zborovanje ter podeli besedo tajniku.

Tajnik, gosp. Česnik prebere imena prijavljenih delegatov in delegatnj, nato pa svoje temeljito in skrbno sestavljeno poročilo. Iz poročila zvezmo, da šteje »Zaveza« 33 društev s 1568 pravimi, 56 podpor-nimi in 55 častnimi, torej skupaj s 1679 člani. Faktično število članov pa je mnogo večje, ker nekatera društva člane utaje, kar naj bi se ne godilo več. Vsa ta društva so imela skupaj 92 zborovanj, pri katerih je bilo 378 predavanj. Vodstvo »Zaveze« samo je imelo 5 sej, upravni odbor pa 2. Govorec o mla-

dinskem spisju, pravi poročilo, da je češko-slovenski spolek v Pragi zopet poslal »Zavezi« 160 K kot nagrado za najboljšo delo. Prijavi se je le en rokopis. Bivšemu uredniku »Učit. Tovariša« g. Jakobu Dimniku je izreklo vodstvo najtoplejše zahvalo pri odstopu. Naznanilo, da je vodstvo brez seje poverilo uredništvo g. E. Ganglu, se burno odobruje s klici »živio Gangl!« Tudi pri »Popotniku« se zgodi sprememba, ker je dosednji urednik, ravnatelj Nerat, izjavil, da koncem leta odloži uredništvo. Sklenila se je začasna pogodba z ravnateljem Schreinerjem, da prevzame urejevanje »Popotnika«. »Učiteljski Tovariš« ima 857 naročnikov, »Popotnik« 863, »Zvonček« pa 952. Ker skrbi »Zaveza« za krepko naraščaj značajnih narodnih in naprednih učiteljev in učiteljic, daje svoje liste kandidatov na učiteljsko več iztisov brezplačno. Tudi društvu »Učiteljski dom« v Celovcu je vodstvo ponudilo za slovenske učiteljske šolnike brezplačno svoje liste. Na vpludno ponudbo pa je odgovoril tajnik tega društva, znani vikar Podgorc, da bi on nikakor ne mogel dovoliti, da bi učiteljski šolniki čitali časnike, ki bi žalili kako versko naziranje ali prepričanje. »Zavezi« se ni zdelo vredno, odgovarjati človeku, ki je glavni vzrok, da so prišli koroški Slovenci političsko in menda tudi narodno na beraško palico. (Ogorčeni klici. Fej!!).

Vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda se je poslala resolucija, da se v odbor za nastavljenje učiteljstva izvoli en zastopnik učiteljstva istotako se je zahtevalo pri »Slov. Šol. Matici«, da imej v odboru tudi učitelstvo svoj glas. Državnemu zboru se je predložila prošnja za sklenitev zakona, vsled katerega naj bi si učiteljstvo izvolilo na 6 let svojega zastopnika.

Omenjaje gibanje kranjskega in goriškega učiteljstva za zboljšanje plač, pravi poročilo: Pravih odkritorskih prijateljev imaš učitelstvo bore malo. Vsi oni, ki nas rabijo in zlorablajo, imajo za nas sicer lepe besede na jeziku, a srce jim je do nas mrzlo kot led. Na Kranjskem ima delavec do 3 K na dan in petkrat jesti, rokodelc zasluži 4 do 5 K, a učitelj z maturo ima kot suplent 80 kr., kot provizorični učitelj 1 gl. 10 kr. in definitivni učitelj 1 gl. 38 kr. dne! In ob takih škandaloznih razmerah si upa znani »osrečevalec ljudstva« (Ogorčeni klici: Pfuj Šusteršič!) norčevati se iz našega bednega stanja, češ, da naj se nam pomaga s prostovoljnimi doneski višjega uradništva. In če bi bili v najhujši sili, da bi morali res sprejemati milodare od vseh višjih dobro plačanih uradnikov, duhovnikov, škofov, kardinalov in advokatov, — od ljudij, ki imajo umazane roke, bijih odločno odklonili. A mi nočemo milodarov, nego mi zahtevamo poštenega plačila za svoj trud. Mi nismo berači, ampak smo poštenislovenski delavci. (Viharno pritrevanje.)

Računski pregledovalci, gđ. Janja Miklavčič in gg. Rojina in Rus, so račune pregledali ter jih našli v redu.

Blagajnik g. Luznar poroča, da je imela »Zaveza« v pretečenem upravnem letu dohodkov 1139 K 73 h, izdatkov 1188 K 53 h, tedaj primanjkljaja. »Učit. Tovariš« je imel dohodkov 5296 K 60 h, izdatkov pa 6012 K 55 h, tedaj primanjkljaja 715 K 95 h, ker pa ima 300 K hranilne vloge, oziroma »Zavezinega« doneska, ima pravzaprav prebitka 116 K 05 h. »Popotnik« je imel dohodkov 3292 K 40 h, izdatkov 3570 K 10 h, ker pa ima pošto hranilno vlogo 100 K, znaša primanjkljaj le 177 K 70 h. »Zvonček« je imel dohodkov 4192 K 59 h, stroškov 3928 K 90 h, tedaj prebitka 263 K 69 h.

Pri novih volitvah v upravni odbor so bili soglasno izvoljeni gg. Jelenc, predsednik; Česnik, tajnik, in Luznar, blagajnik. Odbornikom se izvolijo: za Kranjsko gg. Bernot, Režek in Šega; za Primorsko gg. Anžlovar, Križman in Brginac; za Štajersko gg. Brinar Josip, Strmšek Vekoslav in Gradišnik, ker se je v ožji volitvi izvoljeni dosednji odbornik Porekar odrekel.

Na predlog g. Luznarja se dovolita dve častni nagradi po 50 K za primerne spise v »Popotniku«.

Pri raznih nasvetih predlaga ravnatelj Lapajne, naj »Učit. Tovariš« obrača svojo pozornost na istrske in koroške razmere in naj povdarja narodni princip, naj pazi, da se v naš organizem ne vtihotapi birokratizem. V ta namen morajo pred vsem šolski voditelji uradovati v slovenščini. Izreče se proti dnevnikom in preveč pisariji. Odgovarja prav temperamentno g. Gangl. G. Anžlovar predlaga, naj »Učiteljski konvikt« razširi svoje delovanje tudi na istrsko učitelstvo; nadalje naj učitelstvo vpliva na odločilne kroge pri sklicevanju okrajnih in deželnih učiteljskih konferenc, kakor to določuje ministrska naredba iz l. 1872. Predlogu se pridruži tudi duhovnik-učitelj Butkovič. Sprejeta sta oba predloga.

Isti poročevalec govori o znanih famoznih škofovih vprašanjih, ki gredo za tem, da bi imelo učitelstvo manj ugleda, manjo veljavo pri ljudstvu.

»Zveza« naj stavi protivprašanja, ki bodo pobijala škofova vprašanja, a končno naj predloži temeljito spomenico državnim in deželnim oblastim. Sprejeto.

G. Jakše predlaga v imenu »Savinskega učit. društva«, naj »Zaveza« deluje za rezervni fond za vsakojako veliko akcijo ali če bi prišla kdaj v stisko. G. Bernot predlog priporoča. Sprejeto.

Duhovnik-vodja ljudske šole v Kastvu, g. Butkovič, govori zelo toplo za učitelstvo, pravi, da zasluži učitelstvo bolje dobro plačo, kakor ministri. Učitelj na ljudski šoli je težje biti kot profesor na univerzi. Predlaga, naj bi vsa avstrijska učiteljska društva stopila v zvezo med seboj, da se doseže enaka plača v vseh kronovinah. — G. Gangl pojasnjuje, da se ja to že zgodilo leta 1898 na Dunaju brez uspeha.

Na to se je triurno zborovanje zaključilo.

Pri koncertu zvečer na čitalniškem vrtu je svirala vojaška godba

iz Zagreba ter je pel domači moški pevski zbor, pri čemer se je vse divilo krasnemu baritonistu gosp. dr. Strašek, ondotnemu okrožnemu zdravniku. Frenetično ploskanje je spremljalo sviranje narodnih pesmi, posebno one »Slovenec in Hrvat«. Predmet posebnih ovacij je bil ta večer duhovnik-učitelj Butkovič. Napivali so mu vzneseno gg.: Gangl, Gradišnik i. dr.

Glavno zborovanje.

V nedeljo ob 9. uri zjutraj je otvoril predsednik g. L. Jelenc glavno zborovanje »Zaveze«. Dvorana je bila polna. Predsednik je povdarjal v nagovoru, da so dnevi skupščine dnevi resnega dela. Skupna kranjska duhovščina s škofom Bonaventuro na čelu je nastopila kot reformatorka ljudskega šolstva. Kdor pozna nakane kranjskih duhovnikov, zahvali Boga, da ta duhovščina še ni tak faktor, da bi privedel do propada. In vendar se še najdejo učitelji, ki gredo za pontifexom maximum kranjskega klerikalizma, ki je izjavil, da rajši razbije deželni zbor, kakor, da bi se učitelstvu zvišale plače. (Fej dr. Šusteršič!) — Končno zakliče govornik cesarju trikratni »slava«, a g. Križman predlaga, da se ta izraz udanosti sporoči brzojavno kabinetni pisarni. Sprejeto.

V imenu pripravljalnega odbora pozdravi zbor prisrčno nadučitelj g. Knapič.

G. Urbančič poroča temeljito o gmotnih in pravnih razmerah goriškega učiteljstva, o spletkah deželnih očetov proti zvišanju plač učitelstvu, o krivicah pri petletnicah i. t. d. G. Gradišnik predlaga, naj se izreče deželnemu odboru goriškemu ogorčenje. Sprejeto.

G. Gangl poroča o pravnem zastopništvu učiteljstva. Rekel je med drugim: »Mi bi pravzaprav potrebovali odvetnike, ki bi prijeli za ušesa one, ki varijo deželne šolske zakone.«

Predlaga: I. »Zaveza« si naj najme zastopnika za vsako kronovino posebej. II. Upravni odbor naj stopi v zvezo z vsemi deželnimi učiteljskimi društvi, da se ta akcija realizira. G. Lapajne pripomni, da se gode učitelstvu vsakovrstne krivice, proti katerim je pritožba mogoča. G. Križman pove, da so se na Goriškem morale na odločen rekurz poravnati učitelstvu vse krivice glede petletnic, a to v ogromnem znesku 57.000 K, dasi je nadzornik odsvetoval pritožbo. G. Butkovič pripoveduje krivice, ki so se njemu godile pri petletnicah po okrajnem glavarstvu, ki mu je celo zagrozilo s premeščenjem, ako se pritoži. Govorili so še za fond oziroma pravno zastopstvo gg. Šetina, Porekar, Likar. G. Gradišnik je nasvetoval dunajsko društvo »Lehrerschutzzverein«, ki ima izborne zagovornike in po ceni. Oba Gangl v a predloga se sprejmeta.

Nato je poročal zanimivo o slovenskem meščanskem šolstvu ravnatelj g. Lapajne, ki je povdarjal, da je posebno deželni šolski zakon za Kranjsko zelo ugoden ustanavljanju meščanskih šol. Vsak večji kraj bi moral imeti meščansko šolo. Štavi je v tem oziru dve resoluciji

o ustanavljanju deških in deklških meščanskih šol na Kranjskem, Štajerskem in Goriškem, ki sta bili sprejeti soglasno.

Predsednik se še enkrat toplo zahvaljuje vsem udeležnikom ter zaključuje zborovanje. — Na predlog ravnatelja Lapajne se izreče predsedniku iskrena zahvala.

Banket.

Banketa se je udeležilo do 200 oseb. Razvila se je splošna živahnost. Predsednik g. Jelenc je napil cesarju, g. dr. Šetincu, predsednik čitalnice, učitelstvu in »Zavezi«, g. Urbančič brežičkim rodoljubom, gosp. Režek pripravljalnemu odboru, g. Gradišnik predsedniku Jelencu, g. Butkovič slovensko-hrvaški slogi, g. Likar Butkoviču kot zastopniku hrvaškega učiteljstva. Došlo je več brzojav, med njimi sta se posebno navdušeno sprejeli ona župana Iv. Hribarja in ljubljena Slovencev, češkega rodoljuba Legata.

Izlet v Zagreb.

Dasi se je z raznih strani odsvetovalo slovenskemu učitelstvu, naj v teh nesigurnih časih ne poleti v Zagreb, kljubovalo je lepo število učiteljev in učiteljic vsaki preteči nevarnosti. In ni jim bilo žal. Saj smo se na lastne oči prepričali, da časopisje ne pretirava svojih poročil o hrvaških razmerah, temu je položaj še mnogo opasnejši, kakor se nam opisuje v — nekonfiskovanih poročilih. Že na prvi postaji preko Sotle, v Savskem Marofu, nudi se nam je prizor, ki nam je izvalil solze ganutja in veselja. Župnik je dovedel na stotine seljakov in seljakinj z otroci. Niso smeli govoriti, orožniki so stali v ozadju; tudi madjaronski sprevedniki so hiteli, da jo vlak brž odkuri. Toda ljudstvo je stegalo roke v pozdrav, ženske so se solzile, moške so stiskali pesti ter burno nazdravljali. Vsakdo, tudi otročiči, so nam prinesli skromne darove: poljsko cvetje. A za nas je bilo to večje vrednosti kot najrazkošnejše cvetje. Poročene so bile te cvetke s solzami bratske ljubezni in — gorja. In razumeli smo se, dasi nismo govorili. Govorila so srca. Podobno je bilo na vseh postajah.

Dospeli smo v Zagreb. Dasi naš obisk ni bil oficialno napovedan, slovensko učitelstvo je hotelo posetiti bratsko prestolnico brez kakih drugih namenov, kakor da si ogleda nekatere strokovne uredbe hrvaške šole ter se pobrati z ondotnimi kolegi in koleginjami, pripravljen nam je bil sprejem, kakršnega slovensko učitelstvo pač še ni in ne bo doživelo. Na eni strani je prekipelo bratsko čustvo, na drugi strani pa se je zrcalila vsa kruta hedervarščina v bajonetih in revolverjih. Ker je policija razgnala zbrano ljudstvo pred kolodvorom, bilo je ono primeroma prazno. A vkljub temu si je osmelil policijski načelnik nas siliti, da moramo doplačati voznino ter se peljati do državnega kolodvora. Seveda smo temu odločno ugovarjali. In tedaj je storil ta mož še večjo brezobraznost, ter nas ironično vprašal, ali reflektiramo, da nas pozdravi — fakinaža. Neki v Zagrebu živeči Slovenec, ki se je drznil pripomniti, da to ni fa-

kinaža, temuž so učitelji in učiteljice, vseučiliščniki in učiteljski kandidati, je bil takoj proskribiran. Nato nas je izpuščala policija v presledkih po dva in dva. Le nekaterim se nam je posrežilo, oditi naprej. Pred Prilazom je bilo vse natlačeno, množica je od hiše do hiše naraščala ter se je le še valila v nepreglednih vrstah, nad 10 tisoč jih je bilo. Korakali so z nami v sredini odkritih glav, dame so nas obsipale s cvetjem, mogočno so donele naše himne, a ni se čula niti besedica, ki bi dala povod policiji. Bila je preteseljava svečana manifestacija slovensko-hrvaške sloge. Pred vseučiliščem so se nepregledne množice ustavile, na hip se je vrt napolnil, na verandi je začel nas pozdravljati neki vseučiliščnik. Toda isti hip je pridrvela policija na konjih. Policaji so upili, vihteli gole sablje. Nastala je grozna panika. Začeli so pokati revolverji, tik nas na verandi se je zrušila neka gospica učiteljica. Hvala Bogu, da jo je podrl le strah nenadnih strelav. Množice se je polastilo strašno razburjenje. Kamenje je žvižgalo kakor toča, žreboji pod policaji so skakali preko ograje vrta. Pridrvila je kompanija 27. polka z nataknenimi bajonetmi. Potiskali so nas naprej po ulici. Več ranjenecov so odvedli tovariši ter jih obvezali. Razškopili smo se. Nekoliko so nas spremljali v triumfu v hotel, kjer se je takoj začel pravcati tabor na dvorišču. A takoj so se potaknili po hiši trije detektivi. Ob 1. popolnoči nas začne buditi policijski ravnatelj, zahteva predsednika ter nam nasvetuje, naj se takoj odpeljemo. Razburjenje še večje. Cela noč je bila izgubljena. Četrtica nas je vstala ter smo se šli sprehajati v »Tuškanec«. Ves čas nam je sledil detektiv, kakor bi bili anarhisti. Bil nam je mučno. Odpejlali smo se iz te, vsled policijskega terorizma nevarne dežele, a v prepuščanju, da vlada, ki razvija tako strahoto, mora izginiti, da narod, ki tako trpi in se tako nevstrašno bori za svobodo, mora zmagati. Še na kolodvoru, ko smo se poslavljali od nevstrašnih hrvaških rodoljubkin, stal je za nami banov strah v podobi detektiva. Seveda smo zato govorili le bolj z očmi in srcem. Hvala in slava rodoljubni zagrebški inteligenci, posebno narodnemu učitelstvu!

Slovensko učitelstvo si ni moglo želeti priskrbenjšega sprejema kot se mu je priredil v Brezicah in v Zagrebu. Tudi breziškim Nemcem se mora priznati taktost, da niso sledili hujskarijam graških listov, temuž se vedli popolnoma mirno. Razlika med Brezicami in Zagrebom je ta, da so nam vihrale v Brezicah slovenske trobojnice na drogih ter se je streljalo s topi, dočim so nas pozdravljale v Zagrebu hrvaške trobovnice s prsij mladih junakov in dražestnih junakinj, a streljanje so prevzeli banovi policaji — z revolverji

Štajerski Slovenci za Hrvate.

Za Ljubljano so prišli štajerski Slovenci, ki so večeraj na velikem shodu v Celju izrazili svoja topla bratstva čustva zatiranim Hrvatom ter izrekli svoje ogorčenje krvnemu paševanju Khuena-Hedervaryja in njegovih brezsrčnih mamlukov. V ta namen se je zbralo na prostem zunaj Celja do 4000 Slovencev vseh slojev. Razumnost iz Celja in vseh sosednjih trgov je bilo seveda polnoštevilno zastopstvo, a še bolj nas je veselilo, ko smo videli prihajati cele okrašene vozove korenjaških kmečkih okoličanih. Na shod sta prišla državna poslanca dr. Ferri in vitez Berks, deželna poslanca dr. Hrašovec in dr. Dečko, ter več zastopnikov hrvaškega časopisja.

G. dr. Sernec je shod otvoril, pozdravil vsak stan posebej, posebno navzočih Hrvatov, ki naj nas zapuste s prepričanjem, da smo si edini nele v sreči, temuž tudi v nesreči.

Dr. Hrašovec pokaže na črno zastavo tik odra, češ, ta zastava ne visi brez vzroka. Žalost nas je sklicala, da ji damo duška. Opisuje lepe lastnosti Hrvatov, njih slovečo gostoljubnost, mehkost, a tudi junaštvo,

ako je treba. Zgodovina hrvaškega naroda je tudi zgodovina malega slovenskega naroda. Oba sta delila vedno žalost in veselje. Pojasnjuje, da so imeli Hrvati svoje državno pravo, svoje vladarje, svoje svobode glede davšine in vojakov in kako so se Madjari v teku let polastili hrvaških pravic. In kdo je bil dober, da je rešil Avstrijo in puntarjem tilnik uklonil leta 1848? (Klici: Slava Jelačiću!) A kako se to sedaj povrača Hrvatom! Nemci in Madjari so napravili med nami in Hrvatimi umetno mejo z delitvijo v Cis in Trans, da bi pri nas Nemec, v onostranski državi pa Madjar pometal, kakor bi hotel. Potem pojasnjuje finančno nagodbo, in kako se ista krši v vseh stokah kot maščevalnost Hrvatom za leto 1848. Posebno od leta 1883, odkar vlada ban Hedervary, vlada le kruta sila, prezirajo se vse postave. (Viharni klici: Proč z banom! V Afriko ž njim! itd.) Ta doba ni mogla biti srečna za hrvaški narod, danes ne vstaja le hrvaško meščanstvo in razumnost, temuž priprosto ljudstvo, kmetje. Do tega je bilo treba velike sile. Nadalje govori o prispevanju Hrvaške za skupne zadeve, kako se ne delajo o teh izdatkih niti proračuni niti računi, kako se Hrvaška gospodarsko zanemarja in izžema. Madjaron je isto kot pri nas nemčur: izdajalska duša. Celu regnikolarna deputacija, ki sestoji iz Madjaronov, je izprevidela, da se godi tu Hrvatoma velika krivica. Političnih pravic Hrvatje sploh nimajo, volilno pravico ima le dobrih 5%, a še ti so banovi poslušni ali prisiljeni sužnji. Od zadnjega beriča do bana, vse je narodu hrvaškemu nasprotno. Sedaj, ko je struna počila, se dela z bajonetmi in puškami. In vendar bi bilo treba le krivičnega bana odstraniti, uvesti postavu, in mir bi se vrnil. Hrvatoma je cela Evropa hvala dolžna. Želimo Hrvatoma boljšo bodočnost, da bi preživeli to dobo krutega preganjanja!

Dr. Karlovšek pravi, da smo prišli skupaj žalovat, pa tudi izraziti ogorčenost proti krutemu tiranstvu bana (Hrupni klici proti banu.) Opisuje isto tako zgodovino hrvaške svobode, dokler ni prišla ciganska hunska družba iz Azije. Na eni strani izkoriščajo Madjari Hrvaško gospodarsko in politično, na drugi strani pa jo duševno zane-marjajo. Potem dela sarkastično paralelo med madjarskim uradovanjem in šolstvom na Hrvaškem z razmerami in davčnimi doneski Slovencev na Štajerskem. (Vladni zastopnik se nervozno vzdigne.) Hrvaški ban in njegovi uradniki so vedno znali ugonobiti v kalu vsak upor. Poslanei niti z volilec ne smejo občeavati. Seljaki nimajo kaj več izgubiti. Pravica ali pa smrt! (Vihar.) „Proč z Madjari, proč z banom!“ Avstrija posreduje v Macedoniji. Naj napravi najprej mir in red v avstrijski Macedoniji. (Viharno pritjevanje.) Ostro obsoja Körberjevo postopanje, ki ni pripustil hrvaških poslancev k cesarju. Tudi pri nas imamo razne bane in niso razmere, kakor bi morale biti. Svoj govor zaključil: Prej bodo tekle reke nazaj, kakor bo odnehal probujeni hrvaški narod. Proč z madjarskimi šovinizmi! Proč z madjarsko vlado! Proč z banom! Živela slovensko-hrvaška vzajemnost! Živela prorojena Hrvaška! (Burno pritjevanje, klici ogorčenja.)

Dr. Kukovec prečita sledeči

resoluciji:

I. Grozovlada Khuen-Hedervary-ja na Hrvaškem in Slavoniji je v protislovju z vsakim človeškim in pravnim čustvom, kaže očitno namen, da se na korist madjarstva uniči narodno in državno pravo Hrvatske, kar bi bilo na očito škodo Slovencev in Hrvatov tudi v tej državni polovici, Slovanov sploh, in našemu cesarstvu.

Sedanji vladni sistem Khuenov je privedel kraljevini Hrvatsko in Slavonijo po krivičnem tolmačenju hrvaško-ogrske nagodbe do popolnega gospodarskega propada.

Od vlade se prelamljajo ustavno zajamčene državljanske pravice, zlasti oseba svoboda, svoboda tiska in združevanja, protizakonito se razobeša madjarska zastava in usiljuje se madjarski jezik na Hrvatskem ozemlju, kar je očitno v nasprotju z ustavo.

Z ozirom na ta dejstva izražamo na ljudskem shodu zbrani Slovenci vseh stanov svoje ogorčenje nad vnebovpijoče krivično vlado Madjara Khuena, odločno ugovarjamo proti temu, da skupna vlada podpira vlado na Hrvatskem in da daje banu grofu Khuenu na razpolago skupno vojsko ter jemlje na pomoč tudi vojaštvo iz naše državne polovice.

Odločno tudi obsojamo izvajajoče postopanje ministrskega predsednika Körberja, kateri je preprečil sprejem hrvaško-slovenske deputacije poslancev pri presvitem cesarju in kralju trojedine kraljevine Hrvatske, Slavonije in Dalmacije ob priliki, ko je omenjena deputacija došla na Dunaj prositi pomiloščenja na smrt obsojenih bratov onstran Sotle.

Končno izražajo na ljudskem shodu zbrani Slovenci iz vseh delov slovenskega Štajerja prepričanje, da poprej ne bo miru in zdravih razmer na Hrvatskem, predno se ne odstrani Khuen-Hedervary in predno se ne začne strogo izvajati določbe ustave.

II. Krivice, ki se gode od strani Turkov macedonskim kristjanskim Slovanom, so vnebovpijoče. Sedanji sistem iztrebljenja kristijanov bi privedel do tega, da izgine poslednji Slovan na makedonskem ozemlju.

Od Avstrije in Ruske predlagane preosnove, ki so imele namen olajšati Makedoncem vsaj deloma njihov neznojni položaj, so ostale breuspešne.

Ker torej turška vlada ni zmožna človeško vladati nad kristjani, vidimo edino rešitev Makedoncem v njih popolni osvoboditvi od turškega jarma.

Izražamo torej želje, da velevalisti, med njimi tudi Avstrija, vplivajo na to, da postane Makedonija neodvisna.

Vsestransko pritrjevanje. Tisoče rok se vzdigne kakor ena.

Marinov iz Zagreba tolmači hvala čustva Hrvatov za naše simpatije. Največja zaščita Hrvatoma v teh težkih dneh je ljubav slov. naroda. Navaja simpatije vsega evropskega časopisja, le hrvaški službeni časniki širijo grde laži. Prečita imena dosedaj ustreljenih in težko ranjenih Hrvatov. Govor mladega navdušenega hrvaškega rodoljuba je napravil najgloblji utis.

V imenu soc. demokratov govori K. Linhart iz Trsta zelo rezko, tako, da vladni zastopnik ne zdrži na prostoru. Izjavi, da se soc. demokratiško delavstvo pridružuje s stališča, da je vsako zatiranje nemoralno. Ali je sploh mogoče, da se zdrži na banski stolici kot kraljev namestnik človek, kateremu se je dokazalo, da je sleparil. Na stolici sedi moralna propalca, subjekt, ki spada v ječo. V tem smo prekosili Rusijo na Finskem. Na dvoru se slušajo le v prvi vrsti veliki uradniki. Ban je bil tam gori popreje sprejet, slovan-skim poslancem pa so se pred nosom na predren način zaprle duri. Solidarno se izjavi za vse točke resolucij ter pravi, da je treba to ogorčenje zanesti med narod in one, ki padajo na kolena, če le vidijo črno-rumeno zastavo. (Njegov govor se je neprestano viharno odobral.)

Dr. Ferri se priskrbeno zahvaljuje za simpatije ter nazdravi Slovincem.

Nato zaključil dr. Sernec to impozantno manifestacijo s slava-klici na cesarja, ki je baje zadnje upanje v teh usodnih dneh. Množica zapoje razkritih glav „Lepa naša domovina“ ter se razide v najlepšem redu. Dasi je ob pričetku pol ure močno lilo, ni se nihče umaknil s prostora. Taborilo se je pod dežniki ali tudi brez njih, kar pač najbolj kaže, da so se vsi zavedali resnobne prireditve. Taka razumevanja vzajemnih idej govore zelo pohvalno za politično zrelost štajerskega slovenstva, osobito kmeta in delavca.

Zedinjenje čeških drž. poslancev.

Že po državnozbornih volitvah leta 1900 so se vršila med češkimi državnimi poslanci pogajanja za zedinjenje vseh poslancev v en klub. Nasprotovali so le katoliški poslanci iz Moravske. Sedaj se je vsa zadeva z vsoto resnobno oživela ter se uresniči v najkrajšem času v organizatoričen namen. Temelji, na katerih se usta-

novi državnozborni klub čeških poslancev, so sledeči:

1. Se mora v poslanski zbornici zastopanim skupinam pri eventualnih novih volitvah zagotoviti popolna svoboda pri potegovanju za mandate;

2. izvoljeni poslanci so eo ipso brezizjemno člani kluba;

3. v posameznih skupinah se zagotovi svoboda pri glasovanju, izražanju mnenj in zastopanju stališča v gospodarskih, cerkvenih in verskih vprašanjih;

4. klubnim članom se zagotovi svoboda pri glasovanju, izražanju mnenj in zastopanju stališča v gospodarskih, cerkvenih in verskih vprašanjih;

5. nasprotno pa so člani dolžni in obvezani, se pokoriti klubnim sklepom v taktičnih, narodnostnih, jezičnih, avtonomnih in političnih vprašanjih;

6. na tej podlagi izdalna pravila izroči klub narodu v sankcijo;

7. pravila se tičejo skupine češkega naroda, ki niso sedaj v drž. zboru zastopane;

8. za stališče poslancev v deželnih zbornicah nimajo posledic.

Češki poslanci so tedaj spoznali, da je v sedanjih resnih časih za Slo-

vane potrebna brezizjemna sloga. Naj bi tudi ostali Slovani spoznali to potrebo.

Škof Strossmayer o hrvaških dogodkih.

Poročevalec lista »Die Zeit« je imel te dni razgovor s škofom Strossmayerjem, ki gotovo ni ekstremem politik. Škof je rekel: »Mi Slovani se ne odrečemo upanju in zaupanju na svojo bodočnost, tudi tukaj na jugu ne, in zato smo tudi mi Hrvati odločni, svojo individualiteto ohraniti in razviti. Mi vodimo obrambno vojno zoper tiste, ki bi nas radi udušili. V sedanjem položaju smo seveda mi slabši. Nemci v Avstriji in Madjari na Ogrskem so sklenili zvezo, da si medsebojno zagotovijo vlado, in mi Slovani se moramo stisniti na stran, ako nečemo dobiti udarcev. Toda nobena zveza ne traja večno. Bodočnost bo vse uredila, njej se mora prepustiti rešitev vprašanja. Sedaj mora pač vsak, ki hoče kaj doseči, romati k Szélu v Budimpešto ali h Körberju na Dunaj. To sta pač imeni gospodov, ali kaj naj to pomeni? Svetovna zgodovina je dolga, in kar je danes, že morda jutri ne bo več. Madjari delajo, kakor bi hoteli ves svet madjarizirati. Ako bi šlo tako, kakor Madjari hočejo, bi v državi krone sv. Štefana kmalu ne bilo drugega kot Madjar! Madjari razumeje se spraviti do veljave. Vkljub svojem razmeroma malemu številu ropotajo bolj kot veliki kulturni narodi Nemcev, Francozov in Angležev skupaj. Toda to nič ne pomeni. Bodočnost je zavita v temo, in kdo more vedeti, kaj se zgodi. Morebiti še doživimo, toda jaz sem star mož, devdesetih let, in kmalu me odpokličejo v državo večnosti, kjer ne bo preprirov. Hrvati seveda niso številni, pa še lahko postanejo. Del Madjarov je izšel iz Slovanov. Hrvati niso osamljeni. Hrvati in Srbi so en narod, in le vera in historični razvoj nas loči. Usodni razdvoj med Srbi in Hrvatoma ponehal. Le ščuvanje mora ponehati, ki žene Hrvate, Srbe in Madjare drugega proti drugemu.«

Politične vesti.

— Protiaustrijske demonstracije v Italiji. V Florenci so bile po shodu na vseučilišču velike demonstracije zoper Avstrijo. Demonstrantje so hoteli iti tudi pred avstro-ogrske konzulat, pa jih je policija vstavila. V Rimu je vseučilišče zaprto. Pred avstro-ogrskim konzulatom stražita dve kompaniji vojaštva.

— Vatikan proti Hrvatoma. Kakor se poroča iz vatikanskih krogov, izda papež na hrvaško duhovništvo odredbo, naj se zdrži vsakega vplivanja na sedanje narodno gibanje na Hrvaškem ter se jim strogo zapove, naj spoštujejo obstoječi red (!) Za Budimpešto in Dunajem se seveda mora oglasiti zatiralec slovan-ske svobode iz Rima.

— Iz srbskega dvora. Kralj Aleksander je imel posveto-vauje z bivšimi ministri Vučićem, Pasićem in Simićem glede položaja. Vsi trije so kralju svetovali, naj se loči od kraljice Drage ter se poroči s črnogorsko princezino Ksenijo, vsled česar bi se doseglo sporazumljenje med Srbijo in Črnogoro, kar želi obojestransko prebivalstvo. Kraljica Draga je baje na vse pripravljena ter ima za ta namen pravcato zaroto v konaku. Splošno se sodi, da bo kralj ubogal nasvete svoje matere Natalije, spremenil smer notranje in zunanje politike ter poklical na krmilo Rusiji prijazno ministristvo.

— Zarota? V Belgradu in Sofiji so baje razkrili razširjeno zaroto, ki je imela namen, umoriti srbskega kralja in bolgarskega kneza.

— Francozi za Ruse. K 200 letnici Peterburga je brzojavil predsednik Loubet carju: »V trenutku, ko obhaja prestolnica prijateljske in zvezne države svoj jubilej, spominjam se s hvaležnostjo lanske leto mi izkazanega srčnega sprejema ter izražam iz celega srca svoje odkritosrčne želje za Peterburg z zadržanim neomajnega in živahnega prijateljstva.« Car je takoj odgovoril isto, tako prisrčno.

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 2. junija.

— Nadvojvoda Josip Ferdinand je prišel danes za stalno prebivanje v Ljubljano in je bil slovesno sprejet. Po glavnih ulicah, koder se je vozil, so vihrale zastave. Na kolodvoru je bila postavljena častna kompanija z godbo. Ko se je približeval vlak, začelo se je na Gradu streljanje iz topov. Oddanih je bilo 72 strelav. Nadvojvoda se je pripeljal s sekundarnim vlakom ob 9. uri 35 min. Pozdravili so ga najprej deželni predsednik baron Hein, deželni glavar Detela, prošt dr. Kulavice, deputacija plemstva (majordaron Rechbach, grof Alfons Auersperg, vladni tajnik v. p. baron Rechbach in komornik baron Codelli) in končno deputacija občevstva, v kateri so bili župan Hribar, podžupan dr. vit. Bleiweis, Trsteniški in obč. svet. Žužek. Župan Hribar je ogovoril nadvojvodo tako-le: Vaša cesarska visokost! Prejajni gospod nadvojvoda! Prebivalstvo bele Ljubljane vezalo se vedno tesne vezi s prejasno vladarsko rodbino in ničesar si ne želi bolje, ko da se te vezi še tesneje sklenejo. Zato je radostno pozdravilo poročilo, da vsled Najvišje odločbe Njegovega Veličanstva cesarja — h kateremu ravno v sedanji dobi zaupljivo obračamo oči, ko hrepenišče prosimo ustanovitve vseučilišča v Ljubljani — Vaša cesarska visokost pride bivat v lepo naše mesto. Ljubljana, katero priporočam Vaše cesarske visokosti blagonaklonjenosti, bode si gotovo prizadevala, da Vaši cesarske visokosti bivanje v njej postane prijetno. Namens des Gemeinderates und der Gesamtbevölkerung Ljubljans entbiete ich Eurer kaiserlichen Hoheit den ehrerbietigsten und aufrichtigsten Willkommengruss. Nadvojvoda se je vsem, ki so ga pozdravili, jako prijazno zahvalil, kakor je sploh naredil najboljši utis. Kot zastopniki različnih oblastev so bili navzočni pri sprejemu potem še dvorni svetnik, grof Schaffgotsch in okrajni glavar Haas od deželne vlade, deželnosodni predsednik Levičnik, finančni ravnatelj dvornih svetnik Lubec, finančni prokurator dvorni svetnik dr. Račič in poštni ravnatelj Šorli. Navzočno je bilo vojaško poveljstvo s fml. vit. Charvancom na čelu in posebej pozdravilo nadvojvodo. Po defiliranju častne kompanije pred nadvojvodo se je vršil vhod v mesto. V prvem vozu se je peljal župan Hribar, v drugem nadvojvoda, v ostalih pa drugi dostojanstveniki, ki so nadvojvodo spremljali. Na kolodvoru je bilo zbrano mnogoštevilno občinstvo. Kmalu po prihodu se je nadvojvoda odpeljal v kazino, kjer ima vojaško

društvo svoje prostore in kjer mu je bil predstavljen oficirski zbor.

— **K 200 letnici Petrograda** odposlal je župan Hribar nastopno brzojavko: Jogo Vysokoprevoshoditeljstvu gorodskomu golovč Leljanovu Petersburg. Žaljeja ot serdea, čto ne mogu lično prisustvovat' znamenitel'nomu toržestvu dvuhstoljetija pervago po čislennosti i po meždanarodnom značeniji slavjanskago goroda, šljn vsëm sšjehavšimsja gostjam ot imeni gorodskoj dumy ljubljanskoj i ot imeni svojego iskrennejšij privjět. V mestě s tēm prošu Vaše Vysokoprevoshoditeljstvo byt' v gorodskoj dumě vyraziteljem naših serdečnih poželanij dlja budušnosti Petrograda. Da rastet, rozvivajetsja i procvetajet Sjevernaja Palmyra na gordosti moguščestvennoj Rossiji, dlja blaga blagorodnago ruskago naroda i na radost' vsego slavjanskago mira.

Gorodskoj golova Ivan Hribar.

— **Župan Hribar** se je odpejal k sejám železničnega sveta na Dunaj in ostane ondi do sobote, dne 6. t. m.

— **Deželnovladna policija pri delu.** V Ljubljani se je včeraj primeril slučaj, ki nam živo kaže, kako nasprotje je med besedami ministrskega predsednika Körberja in med dejanji deželnovladnih policijskih organov v Ljubljani. Ministrski predsednik pl. Körber je v parlamentu slovesno izjavil, da se zaradi izdajanja in razpošiljanja znanih hrvatskih oklicev proti nikomur ne postopa, deželnovladni policijski organi pa love z vnebo in vstrajnostjo g. Sirovatko, ki ga je hrvatska vlada obdolžila, da je dotične oklice razposlal. Sinoči je prišel na ljubljanski kolo dvor odvetniški koncipient v Celju g. dr. Pegan. Prišel je s svojo soprogo in nekaterimi znanci. Pri ti priliki je nekdo izmed spremljevalcev dr. Pegana parkrat zaklical »Živila Hrvatska«. Slučajno je g. dr. Pegan jako podobno toli iskanemu Sirovatki. Razložek je le, da je dr. P. gan majhen, Sirovatka pa visok. Ta podobnost in »klic« »Živila Hrvatska« sta policijske organe tako premotila, da so kar prijelidr. Pegana inga odgnali v stražnico. Deželnovladnemu policijskemu ofic. Schwei gerju in vladnemu detektivu Kosu se je menda že sanjalo, da dobita križce od hrvatskega bana, ker sta zasačila — Sirovatko. Seveda je ta radost samo malo časa trajala. Gosp. dr. Pegan se je slučajno zamogel legitimirati, nakar so ga z raznimi izgovori izpustili — med tem pa je bil vlak že odšel. Protestiramo z ogorčenjem proti takemu postopanju deželnovladnih policijskih organov. Saj še na Hrvatskem ni dosti hušje kakor pri nas! Upamo, da si bo g. dr. Pegan znal poiskati zadoščenja, upamo pa tudi, da se ta slučaj spravi na razgovor v državnem zboru s posebnim ozirom na zgoraj omejeno izjavo ministrskega predsednika.

— **Fruktificirana „Laibacher Zeitung“.** V svoji notici minolega petka je uradna »Laibacher Zeitung« imela predrzno trditi, da doslej na poročilih c. kr. korespondenčnega urada in »Laibacher Zeitung« glede napada na kazino nima ničesar popraviti. Povedali smo že v soboto, da je to neresnica, in ko bi nam zakon ne branil, bi bili tudi dokazali, kaj je v teh poročilih neresničnega. Kakšen vspeh je imela notica uradnega lista, se vidi iz »Grazer Tagblatt«, kjer se s sklicevanjem na uradno »Laibacher Zeitung« ponavlja skoraj gotovo popolnoma izmišljena trditev, da se je na kazino streljalo. V prvem članku je »Grazer Tagblatt« govoril o treh revolver skih streljih, v drugem govoril le še o dveh, a da se je res streljalo, to dokazuje ta list z — »Laibacher Zeitung«. Vzpričo tega človeka kar mika, da bi spisal poglavje »Ueber die deutsche Volksseele« — no, pa naj bo še prilika za to, kadar bo preiskava končana in se bo videla »die deutsche Volksseele« v vsi nagoti.

— **Turnarska slavnost.** Po Ljubljani se razširjajo vsakovratne pretiranosti o turnarski slavnosti, ki bo prihodnjo nedeljo. V resnici pa bo ta slavnost tako revna in omejena, da bolj ne more biti. Nemci dobro čutijo, da v Ljubljani ne smejo ničesar storiti, kar bi moglo prebivalstvo razdražiti. O kakem korporativnem nastopu na ulicah še govora ni. Gostje se odpeljejo s kolodvora direktno na svoja stanovanja, oziroma v kazino, in po končani slavnosti se zopet natihoma odpeljejo na kolodvor. Vsa slavnost bo omejena na gledališče, na kazino in na re alčno telovadnico. Še na Grad ne pojdejo, kakor so iz začetka nameravali. Tuji udeležniki se ne pokažejo v turnarski obleki na cesti, samo ljubljanski turnarji bodi imeli svoje turnarske obleke. Iz Celja pride samo deputacija štirih članov, vsi drugi nemški Celjani ostanejo doma za pečjo. Iz tega se vidi, kako ponižna in omejena bo ta »slavnost«. Način priredbe priča, da Nemci pripoznavajo slovenski značaj Ljubljane in pripoznavajo, da v Ljubljani nimajo pravice javno nastopati. Zaradi tega je pa tudi želeto, da se prebivalstvo vzdrži vsake demonstracije. Nasprotniki, ki prirejajo take klavrne slovesnosti, niti ne zaluzijo, da bi se proti njim demonstriralo. Ker so se o nepravem času zgodile demonstracije, je pač umestno, da pokaže ljubljansko prebivalstvo, da zna tudi samo vzdržati red in mir.

— **Kakor na Hrvatskem!** Celo hrvatski ban je moral priznati, da je eden glavnih vzrokov velikan skega gibanja na Hrvatskem to, da so madjarski železniški uradniki narodovega jezika popolnoma nezmožni. Kar se tiče železniških uradnikov, je pri nas na Slovenskem skoro ravno tako kakor na Hrvatskem. Na železnicah je vse polno uradnikov in drugih uslužbencev, ki niso zmožni slovenskega jezika. Marsikdo izmed njih bi dosti raje služboval med svojimi rojaki, a vsa prizadevanja, da bi bil premeščen, so zaman. Slovenske uradnike, ki bi bili radi nastavljeni v domačem kraju, pa puste nalašč med Nemci. Da imajo železniške uprave pri tem politične in nacionalne namene pred očmi, je jasno kot beli dan. Kako daleč sega ta sovražnost do Slovencev, za to je obilo izgledov. Kakšne posledice ima to, da železniški uradniki niso zmožni narodovega jezika, se je pokazalo te dni pri sodišču v Mariboru. Dne 4. aprila je prišlo več gospodov iz Maribora, med njimi profesorja dr. Potočnik in Vrstošek na postajo južne železnice Rače pri Mariboru. Zahtevali so vožnje listke v slovenskem jeziku. Uradnik ne zna slovenski, oziroma ni hotel razumeti in je silil, naj rečeni gospodje z njim nemški govore. Tudi postajenačelnik Wambrechtsamer je to zahteval. Vsed tega je nastal prepir in za poslovanje na slovenski postaji popolnoma nezmožni železniški uradniki so se požurili ovaditi dr. Potočnika in prof. Vrstoška pri državnem pravdnistvu!! No, državno pravdnistvo ni našlo povoda, da bi sodno postopalo. Stvar je prišla pred okrajno sodišče. Prof. dr. Potočnik in prof. Vrstošek sta bila radi žaljenja časti obsojena vsak na 20 K, postajenačelnik pa radi istega delikta na 40 K. Iz visokosti kazni se spozna, da je krivo vsega prepira nemško uradništvo. Čas bi bil, da se enkrat v državnem zboru energično nastopi proti tem privandrancem, ki povsod le nemire in skandale provzročajo. Kdor ni slovenskega jezika popolnoma zmožen, nima na Slovenskem ničesar iskati. Sedanjim prav hrvatskim razmeram na Slovenskem se mora energično konec narediti.

— **Koper v Istri** je pravo lahonsko gnezdo in so tam demonstracije proti Avstriji in tudi proti avstrijskemu cesarju na dnevnem redu. Človek časih res ne ve, ali je še v Avstriji, ali je že v Italiji, vsekako pa dobi utis, da je v Kopru dovoljeno zaničevati avstrijsko državno misel in celo osebo cesarjevo, kolikor kdo hoče. Tako se to praznike italijanski dijaki ponoči prav

škandalozne burke uganjali. Kričali so »viva l' Italia«, »Viva Istra italiana«, »fora i sciavi«. Čuli so se pa tudi za cesarja žaljivi kliči, katerih sploh ne moremo natisniti, da so prepevali tudi iredentovske pesmi, se po sebi razume. Policija je bila gluha in slepa; če pa zapoje Slovec kako nedolžno fantovsko pesem, so policaji koj pri rokah, češ, da je dotičnik žalil Italijane.

— **Karol grof Suvinsky** †. Dne 19. maja je umrl v Stockholmu državni arhivar švedski, grof Karol Suvinsky. Pokojnik je lani praznoval svojo 60. letnico, o kateri priliki mu je poslal svoje čestitke tudi ljubljanski občinski svet. Suvinsky je bil največji švedski pesnik sedanjosti. Za nas Slovence je imel posebne simpatije ter s ponosom priznaval, da so bili njegovi predniki Slovenci. Te prednike je Ferdinand Habsburški izbral iz slovenske domovine, ker so bili protestantske vere. Lepo črtico o umrlem grofu Suvinskyem je priobčil Askero leta 1898 v »Ljubljanskem Zvonu«.

— **„Slavčeva“ veselica**, ki se je vršila pri Koslerju na binokšno nedeljo, se je jako dobro in lepo obnesla in je bila mnogoštevilno obiskana. Godba je marljivo svirala, »Slavca« pa je pod vodstvom g. P. Gorjupa pel četvero zborov in žel zanje zaslužen pohvalo. Obdinatvo se je s šaljivo pošto in raznimi drugimi priredbami izborna zabaval, med tem ko je mladina plesala do pozne noči.

— **V Moravčah** je 1. junija popoldne strela udarila v Kapov kozolec v Dvorjah. Moravsko gasilno društvo je storilo svojo dolžnost in hitelo gasiti. In glejte, klerikalni suroveži so gasilno društvo napadli z grdimi psovskami in mu — celo zagrozili, da mu razbijejo gasilno orodje, ako ne odide. Tako ravna jo ti klerikalni izrodki z društvom, katero se je po zaslugi vrliga moravškega nadučitelja in župana Tomana z veliko težavo ustanovilo. — Cela stvar pride pred sodišče, in izid obravnave bomo razglasili.

— **Nesreča.** Z Razdrtega se nam piše: Pri nas se je pripetila v sredo grozna nesreča. Posestnica Ivana Blažek ima hudo kravo. Prikleniti se da le od neke znane moške osebe. Žensk ne pusti blizu. Nekega dne gre Jože Furlan, 63 let star posestnik iz Gradišča pri Vipavi, mimo hleva po cesti. Ivana Blažek ga naprosi, da bi šel kravo privezat čes, da je sama ne ustrahuje. Mož ji rad stori uslugo, in stopi v hlev, žena se pa odstrani. A ker Furlana ni bilo iz hleva, gredo ljudje pogledat, kaj bi bilo. Groza! Na tleh vidijo ležati ubozega moža, ki je obupno stokal. Krava ga je udarila v trebuh in ga tudi z rogmi premikastila. Zadolbil je menda težke notranje poškodbe, tako da ni upanja, da bi okreval. Bil je že previden s sv. zakramenti. Zdravnik je svetoval, naj ga pošljejo v bolnico, a žena, prepričana da bi ji po poti v Ljubljano umrl, peljala ga je rajši domov na Vipavsko v vozičku, v katerem je prodajal v Razdrtem črešnje. Proti neprevidni Blažek se bo sodnijsko postopalo.

— **Mesto poštarja v Sevnici je razpisano.** Z ozirom na to, da je Sevnica s celo okolico izključno slovenska, nadalje z ozirom na to, da se je bati, da zasede to mesto dosedanja ekspeditorka, ki je Slovencev tako naklonjena, da je pri zadnjih železnoborskih volitvah pršla pešiči nemškutarjev v pomoč, apelujemo na ref. ktante, da takoj vložijo prošnje za to mesto, to tem bolj, ker je rok le na 14 dni določen. Razmere v Sevnici so tako glede stanovanj, kakor tudi glede živil dokaj ugodne. Zdravstvene razmere so jako ugodne. Železniške zveze z Zagrebom, Ljubljano, Mariborom itd., lepi izleti ter izprehodi po okolici, vse to prav lahko privabi tiste, ki mn je mar med rojaki živeti. Naša misel je, da naj med Slovenci uradujejo Slovenci, med Nemci pa Nemci; naj torej naša Pepi gre, kamor jo srce vleče!

— **Na c. kr. poštnem uradu v Moravčah**, v političnem okraju Kamnik, uvedla se je dne 28. vel. travna 1903 brzojavna služba (omejena dnevna služba).

— **Akademsko društvo „Slovenija“ na Dunaju** priredi v sredo, 3. junija t. l. II. redni občni zbor. Lokal: VIII, Alsterstrasse 7, Budjevička pivnica.

— **Mednarodna panorama.** Prekrasen pogled na Neapelj in njegove romantične zanimivosti, kakor na goro Vezuv, ki je toli žalostnega spomina za nje okoličane iz leta 79. pr. K. in tudi iz poznejših let, nam nudi ta teden panorama. Razstavljeni so ta teden, to se mora trditi, skoraj najzanimivejši kraji cele Evrope, kajti že star rek trdi: »ko Neapelj vidim, lahko umrjem«, in Neapelj lahko vidi ta

teden vsak v popolnoma naravni obliki. Zdi se ti, kakor da bi pripotoval v južno Italijo in oko se veseli romantičnih in velezanimivih krajev. Vidiš tudi podrtine oziroma izkopine nesečnega od lave posutega mesta Pompeji, kateri pogled nas spomni na žalosten konec tega mesta in na grozen učinek ognjenika. Zopet pa vidiš lepe in romantične slapove, prekrasno okolico Neapeljsko in svetlo sivo morje, v katerem odsevajo krasna neapeljska poslopja in radostno postane zopet tvoje oko. Prihodnji teden potujemo v alpske pokrajine in sicer na Veliki Zvonar in Venediger.

— **V Podrečju na barju** so v kamenolomu našli več lepih in velikih okamenelih školjk.

— **V dež. bolnici v Ljubljani** izpraznjena je služba sekundarja z letnim adjutom 1200 kron. Prošnje za to službo poslati so vodstvu deželnih dobrotelnih zavodov do 20. junija 1903.

— **Naše javne hišice.** Piše se nam: Da b'a vrag vzal, kdor se je kaj takega izmisli! Tako se je razjezil prav preprost človek, ki je rinit na Cesarja Jožefa trgu v tamošnje hišice in ki se je le težavno notri splazil. Takih misli je marsikdo in vendar je pomoč lahka. Če se oboja ozka vrata v ena predelajo, kar bi prav malo stroškov prizadelo, bi bila stvar v redu. To pa je nujna potreba.

— **Mlad rešitelj življenja.** Dne 25. majnika popoldne igrala se je petletna deklica Pavla Samotorčan na Trnovskem pristanu ob bregu Ljubljanske. Njena 6½ leta stara sestra Marija Samotorčan jo je hotela odstraniti, pri tem pa je spodrsnila in padla v vodo, katera jo je nesla kakih pet metrov naprej. To je videl 12letni šolski učenec Jožef Jenko, stanujoč na Trnovskem pristanu št. 36 in je skočil v vodo in rešil deklico, ki je bila že napol nezavestna. Prihitela je tudi mati Jožefa Jenkota, šivilja Frančiška Jenko, ki je iz deklice izlila vodo in jo spravila k njenim staršem.

— **Napad na cesti.** Dne 30. majnika je na cesti blizu Podbrezja neki 30 let stari postopač ustavil kočarja Martina Orožna iz Kokre, ki je romal na Brezje. Postopač je prosil Orožna, naj pokaže uro, da bo vide, koliko je na uri. Orožen je to prošnjo uslišal. Ko je uro pomolil postopaču, jo je ta zagrabil, jo iztrgal Orožnu iz rok in zbežal po cesti proti Ljubljani.

— **Odgon cigánov.** Včeraj popoldne so prignali z Vrhnike v Ljubljano 17 galskih cigánov, ki so imeli seboj 9 konj in 4 vozove. Cigani so prenočili na rotovžu, konji pa »pri Sikcu«. Danes so se cigani zopet po odgonu odpravili naprej. Prijeti so bili v Grahovem pri Cerknici.

— **V Ljubljano padla** je včeraj dopoludne na Sv. Petra nasipu brezposelna dekla Marija Terdina iz Mengša. V pijanosti je zlezla preko ograje in se prevrnila po bregu v Ljubljano. Mesarski vajenec Jak. Škrjanc na Sv. Petra nasipu št. 19 in Avgust Novak, stanujoč v Bohoričevih ulicah št. 30 šla sta za njo v vodo in jo potegnili ven.

— **V cerkvi dobila zaučnico.** Včeraj zvečer je v šenklaški cerkvi brezposelna Ivana Ponikvar napadla svojo popolsestro Marijo Ponikvarjevo, stanujočo v Hrenovih ulicah št. 20 in ji dala dve zaučnici, ker jo ta noče več podpirati z denarjem in z obleko.

— **Obleka je zgorela** danes ponoči hlapcu Ivanu Anlinu na Rimski cesti št. 16. Oblaka je visela v hlevu poleg petrolejske svetilke, katera je eksplodirala in vžgala obleko. Ogenj je pri oknu opazil neki vojak, ki je hlapca poklical, da je ogenj pogasil, sicer bi se bila lahko še večja nesreča pripetila.

— **Zaprl** so bivšega poštnega hlapca Antona Krejana, ker je svojemu sohlapcu pred dnevi ukradel iz stanovanja srebrno verižico, katero je potem v Trstu prodal.

— **V grebenično jamo** padel je v nedeljo popoldne Ivan Petrovič, nadzornik električne cestne železnice.

— **Iz Amerike.** V nedeljo zjutraj se je pripeljal iz Amerike v Ljubljano 28 oseb, včeraj zjutraj pa 61. Od tod so se potniki podali v svoje domače kraje.

— **V Ameriko.** Včeraj in danes ponoči odpeljalo se je z južnega kolodvora v Ameriko 219 izseljencev.

— **Najdena** je bila v soboto popoldne v »Zvezdi« denarnica s 4 kronami. Kdor jo je izgubil, naj se oglasi pri Karlu Kordeliču, Stari trg št. 13. S nadstropje v hiši gosp. dr. Ahaičiča.

— **Slovensko trgovsko društvo „Merkur“** naznanja, da se iščejo potom društvene posredovalnice od strani gg. trgovcev naslednje moči v nameščenju: 5 pomočnikov manufakt. stroke za Ljubljano, 1 pomoč-

nik manufakt. stroke za Celovec, 1 pomočnik spec. stroke za Ljubljano, 1 pomočnik spec. stroke za Koper, 3 pomočniki meš. stroke za deželo, 1 pomočnik želez. stroke za Kranj, 1 korespondent (stogograf) za Celje, 1 blagajničarka za deželo, 1 učenec za manufakt. trgovino v Ljubljani. Od strani nastavljenecv iščejo naslednji službe: 5 pomočnikov spec. stroke, 2 pomočnika manuf. stroke, 4 pomočniki stroke, 2 pomočnika spec. in želez. stroke, 3 pomočniki spec. in želez. stroke, 2 kontorista (eden za mesec oktober) 1 volonter, 1 učenec za manuf. stroko, 1 blagajničarka.

— **Popravek.** V sobotnem listku: »Po dvajsetih letih« v šestem slopcu, vrsta 10—11 ima biti »latentna«, a ne »talentna moč«, kakor se je krivo popravilo v tisku.

— **Najnovejše novice.** Zločin na železnici. Blizu Kottbusa je skočil vlak s tira, ker so neznan zločinci položili na progo težko bruno. Eden zavirač je ubit, šest uradnikov in trije potniki so ranjeni. — 300 otrok v smrtni nevarnosti. V Curihu je nastal požar v odgojevališču Rathsau, v katerem je bilo 300 otrok. Ne ve se še, ali so vse rešili iz plamena. — Dva orožnika ubil s sekuro. V Zelenju v Bosni sta hotela dva orožnika pri Turku Salicu izvršiti hišno preiskavo. Salic pa je oba orožnika ubil s sekuro. — Bogate zlate rudnike so našli v nemški Vzhodni Afriki. — Nuncij na Dunaju postane namesto Talianija, ki bo imenovan kardinalom, monsignor Merry del Val-Samamor? — Nedavno se je poročilo, da je v Budimpešti neki višji častnik prebodel svojega slugo. Našli so ga s kuhinjskim nožem v prsih, in komisija je dognala, da si ga je sam zabodel. — Umrli je bivši ravnatelj ogrskih državnih železnic, ministrski svetnik Róbitsek.

— **Vojvodski naslov** si prisvaja neki avstralski tesar imenom George Hallanby Bruce. Ta trdi, da je pravi sin in dedič zadnjega vojvode portlandskega, ki si je v svoji šaljivosti nadel to ime, in kateri si je baje dal napraviti krsto, katero so napolnili s vincom in položili v ročbinsko rakev vojvode portlandskega. Okoli te trditve se vrti vsa pravda. Ena stranka namreč zahteva, naj bi se rakev odprla, druga pa se temu upira, češ da je to nezakonito. Tako se vleče ta tožba že kakih pet let; težko da se bo iztekla v prid vojvodskemu kandidatu.

— **Srce zašil** je italijanski zdravnik Isnardi nekemu zidarju, ki je bil z nožem zaboden. Odstranil je operacijskim potom četrto in peto rebro, da je lahko prišel do srca. Ker je slednje močno krvavelo, bilo je težko najti rano. Šele ko je s kazalcem otipal vso sprednjo stran srca, posrečilo se mu je, dobiti rano, katero je nato rahlo zašil s kovinsko nitjo, nakar je srce nehalo krvaveti. Rana je bila 1½ cm dolga. Čez par mesecev je šel zidar že na delo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Radeče 2. junija. Danes smo zgodaj vstali — Proti banu protestovali — Jutro napočilo je, dela se dan — Pereat Khuen-Hedervary, ban!

Dunaj 2. junija. »Piccolo« naznanilo, da je minister Hartel povedal prof. Mussafia, da se ustanovi italijanska pravna akademija v zvezi s trgovsko akademijo v Trstu, se je sicer v »N. Fr. Pr.« z vladne strani nekako dementiralo, toda skrajno previdno. Politični krogi so prepričani, da se je vlada že odločila kje in kako ugoditi zahtevi Italijanov. V slovenskih političnih krogih je vsled tega zavladala velika nevolja proti ministrstvu.

Plzen 2. junija. Šhod slovenskih časnikarjev se je znamenito obnesel. Zbranih je bilo nad sto časnikarjev. Predsednikom je bil izvoljen dr. Mazzura iz Zagreba, I. podpredsednikom Malorus Markov iz Lvova, II. podpredsednikom Srb Fabris iz Dubrovnika. Zborovanju je sledil banket, ki ga je udeležnikom priredila občina.

Pariz 2. junija. V Tonkinu je nastala revolucija. 200 Francozov je obkoljenih v Jünau-fu in v Mong-tse.

Novi York 2. junija. Vsled povodnji v državah Kamfas in Missouri je mesto Topeka skoro popolnoma pod vodo. 150 oseb je že utonilo, mnogo družih je v veliki nevarnosti.

Borzna poročila.		
Ljubljanska		
„Kreditna banka“ v Ljubljani.		
Uradni kurzi dunaj. borze 2. junija 1903		
Naložbeni papirji.		
	Dinar	Blago
4 1/2% majova renta	100 35	100 55
4 1/2% srebrna renta	100 20	100 40
4 1/2% avstr. krona renta	100 90	101 10
4 1/2% zlatna	120 95	121 15
4 1/2% ogrska krona	99 35	99 55
4 1/2% zlatna	120 85	121 05
4 1/2% posojilo dežele Kranjske	99 75	—
4 1/2% posojilo mesta Spiljeta	100 —	—
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	101 10	102 10
4 1/2% češka dež. banka k. o.	99 60	99 90
4 1/2% zlat. pis. gal. d. hip. b.	99 60	100 10
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	101 10	102 10
4 1/2% zlat. pis. jun. crst. hr.	106 75	107 75
4 1/2% ogr. centr. deželne hranilnice	101 —	102 —
4 1/2% zlat. pis. ogr. hip. b.	100 50	101 50
4 1/2% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	100 —	100 80
4 1/2% češke ind. banke	100 —	101 —
4 1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98 50	—
4 1/2% dolenskih železnice	98 50	99 75
3 1/2% juž. žel. kup. 1/2% 1/2%	308 75	310 75
4 1/2% av. pos. za žel. p. o.	101 —	102 —
Srečke.		
Srečke od leta 1854	170 —	176 —
„ „ 1860/1	183 —	185 —
„ „ 1864	250 —	254 —
„ „ 1868	156 75	157 75
zemlj. kred. I. emisije	276 —	280 —
„ „ II.	270 —	274 —
ogrške hip. banke	254 —	259 50
srbske a. frs. 100 —	89 —	90 75
turške	119 25	120 25
Basilika srečke	18 75	19 75
Kreditne	438 —	441 50
Inomoške	84 25	88 25
Krakovske	74 —	78 —
Ljubljanske	69 —	73 —
Avstr. rud. križa	54 35	55 35
Ogr.	27 —	28 —
Rudolfove	68 —	71 50
Salcburške	75 —	77 —
Dunajske kom.	442 —	446 —
Delnice.		
Južne železnice	78 50	79 50
Državne železnice	683 —	684 —
Avstro-ogr. bančne del.	1643 —	1652 —
Avstr. kreditne banke	667 —	668 —
Ogrske	731 —	732 —
Živnostenske	262 —	262 25
Premogokop v Mostu (Brux)	670 —	677 —
Alpinske montan	378 50	379 50
Praške želez. ind. dr.	1645 —	1655 —
Rima-Murányi	468 —	469 —
Trboveljske prem. družbe	385 —	390 —
Avstr. orožne tovr. družbe	352 —	356 —
Češke sladkorne družbe	152 —	158 —
Valute.		
C. kr. cekin	11 31	11 35
20 franki	19 06	19 08
20 marke	23 44	23 52
Sovereigns	23 94	24 —
Marke	117 15	117 35
Laški bankovci	95 25	95 45
Rubliji	253 —	254 —

Žitne cene v Budimpešti.		
dne 2. junija 1903.		
Termin.		
Pšenica za oktober	za 50 kg K	7 60
Rž „ oktober	„ 50 „	6 60
Korza „ maj	„ 50 „	6 35
„ „ julij	„ 50 „	6 42
Oves „ oktober	„ 50 „	5 47
Efektiv.		
Vzdržno.		

Foulard-svila po 60 kr. do gl. 370 meter za krila in obleke. Franko in že ocarinjeno se pošilja na dom. Bogata izbira vzorcev se pošlje s prvo pošto. **Tovarna za svilo Henneberg, Zürich.** 2 (40-4)

Za racionalno, zdravstveno preživljanje. Da pri jedi in pijaci nismo posebno izbirljivi, je nedvomno, kakor je tudi gotovo, da je cela vrsta bolezni, ki nastanejo pri pretvarjanju, posledica kakršne življenja; nič ni tedaj bolj naravno, kakor da uravnamo pretvarjanje, ki je pogoj zdravja. V tem oziru se s posebnim uspehom rabi Natalia-vrelec v Francovih varih (Franzenbader Natalia-vrelec), kateri je v zdravniških krogih na vedno boljšem glasu. To povzroči posebno dober okus in vzbudi tek, uravna prebavljanje, povzroči izločitev grenkih soli in pomnoži kri v veliki meri. Vsem onim, ki imajo trganje, revmatizem, ki so bolni na ledicah ali na mehuru, kakor tudi onim, ki so v nevarnosti, da dobe kako tako bolezen, bo Natalia-vrelec prav posebno pomagal.

Meteorološko poročilo. Višina nad morjem 506'2. Srednji srčni tlak 756'0 mm.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
30.	9. zv.	720 9	15 8	sl. zahod	del. oblak.
31.	7. zv.	720 8	13 3	sl. vzjvzh.	oblačno
	2. pop.	730 5	18 3	sr. jvzhod	oblačno
	9. zv.	731 5	14 8	sl. jzahod	jasno
1.	7. zv.	732 2	11 6	sl. jug	megla
	2. pop.	731 2	22 0	sr. jzah.	del. jasno

Srednja temperatura sobote in nedelje 16'1 in 15'5, — normale: 15'8 in 16'0. — Nokrina v 24 urah: 0'0 mm in 0'0 mm.

Takojšen gotov zaslužek z nadaljnimi visokimi provizijami dobijo **gospodje vsakega stanu** ki so izvežbani v osebnem občevarjanju, izkušeni in marljivi tudi **kot postranski zaslužek.** Ponudbe pod „Nebenverdienst V. 552“ na Haasensteins- u. Vogler, A.-G. Leipzig Grimmaische Str. naj se pošiljajo v nemškem ozir. francoskem jeziku. (1602-1)

Angeljnovi milo z smanko
Marzeljsko (belo) milo. (972-17)

Zahvala.
Za vse preerčne dokaze iskrenega sočutja med boleznijo in po vodom smrti naše iskreno ljubljene soproge, oziroma matere, tašče, stare matere in tete, gospe
Marije Mlakar
rojene Marolt
kakor tudi za spremstvo drage ranjke k večnemu počitku izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ter drugim v obilnem številu došlim udeležnikom našo najiskrenejšo zahvalo.
Posebno se zahvaljujemo prečast. gosp. župniku Malenšek, ki je obiskoval in tolažil drago ranjko med boleznijo, častiti duhovščini za spremstvo in darovalcem prelepih vencev. Bodi vsem iskrena hvala!
V Ljubljani, 2. junija 1903.
Žalujoči ostali.

Več urarskih pomočnikov sprejme (1453-4)
H. SUTTNER
urar v Kranju.

Prodajo se
4 krasni pavi (1477-2)
Vpraša naj se v „Narodni kavarni“.

Potrjeni najgloblje žalosti javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest o smrti našega iskreno ljubljenega brata, strica gospoda
Maksa Jelovškega
posestnika
kateri je danes v torek, dne 2. junija t. l. ob 8. uri zjutraj po kratki mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoč, v 26. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.
Truplo dragega pokojnika boče v četrtek, dne 4. junija t. l., ob 4. uri popoldan v mrtvašnici sv. Pavla svečano blagoslovljeno ter položeno v rodbinsko rakev k večnemu počitku.
Sv. zadušne maše se bodo brale v raznih cerkvah.
Blažega rajnika priporočamo v prijazen spomin in molitev.
Na Vrhniki, dne 2. junija 1903.
(1505)
Žalujoči ostali.

Zdravilišče za nervozne, bolne vsled alkohola in okrepčanja potrebne.
Abstinenčni sanatorij v Gratweinu
„TANNHOF“ štajersko.
Penzijska cena vključno s stroški za zdravljenje od 5 gld. višje. Mična, mirna lega. Pojasnila daje zastoj in franko ravnanje.

Oklic.
Anton Hudnik v Švici št. 17 pri Dobrovi odprodal bode več zemljišnih parcel.
Kupi zgledajo naj se v petek, dne 5. junija t. l., ob 8. uri zjutraj na njegovem domu, kjer se bodo ponudbe sprejemale. (1469-2)

Imam večjo zalogo VOZOV vseh vrst. 1295
Vozove izdelujem tudi po najnovejši dunajski in pariški modi
Fran Wisjan, izdelovalec vozov
v Ljubljani, Rimska cesta št. 11.

Sta najbolj koristni **štedilni mili** za hišno rabo!
Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Tovarna mila
Pavel Seemann
Ljubljana.

Pisarniški prostori
v pritličju, obstoječi iz dveh sob, se oddajo s 1. avgustom.
Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.
(1483-2)

G. PICCOLI
lekarnar v Ljubljani
dvorni dobavitelj Nj. Svetosti papeža
priporoča naslednje izdelke svojega kemično-farmaceutičnega laboratorija, ki se izgotavljajo kot sicer vsi drugi medikamenti z največjo skrbnostjo in snaznostjo.
Piccolijeva želodčna tinktura krepi želodec, vzbuja veselje do jedi, pospešuje prebavo in odprje ter je posebno učinkujoča pri zaprtju. 1 steklenica 20 vin. (1372-5)
Piccolijeva želodčna tinktura se uporablja pri malokrvnih, nervoznih in slabotnih osebah z najboljšim vspehom. Poliliterska steklenica 2 K.
Piccolijevi sirupi iz malin ali tamarinde dajo z vodo pomešani izvrstno in zdravo pijačo. Kilogram-ska steklenica, pasteurizovana K 130.
Zunanja naročila po poštne povzetju.
P. n. odjemalci si lahko ogledajo naš znameniti laboratorij.

Komptoirist in korespondent
iše službe v večji trgovini ali tovarni. Posluje v nemškem, laškem in hrvatskem jeziku. Vstopiti more takoj. Prijazne ponudbe sprejme upravništvo „Slov. Naroda“ pod naslovom „korespondent“.
(1501)

Najboljše spanje
z blaženim čutom v želodec podeli zvečer požirek Klauer-jevega
„Triglava“.
Edino pristen pri
Edmund Kavčič-u
v Ljubljani, Prešernove ulice
v steklenicah po K 4—, 2-20 in 1-20.

Večjo množino smrekovega in hrastovega lesa
v hloh, deskah in zemeljskih imen na prodajo (1437-4)
Jakob Belec
v Zgor. Otoku na Gorenjskem.

Noe iznašel je vino sladko, Cvek pa le brinovec kuha samo. Vince ga upijani, kdor se mu vda, a brinovec ozdravi, če mačka ima.
(1405-6)

Najme se pritličien lokal
samo na najboljšem mestu z 2 velikima oknom za izložbo po ceni 2400 K. — Ponudbe pod šifro: „Pritličien lokal 14.723“ na Annoncen Expedition J. Danneberg, Dunaj, II. Praterstrasse 33. (1488-2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnanje dr. železnice v Beljaku.
Izved iz voznega reda.
veljaven od dne 1. maja 1903. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m. ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri zj. osebni vlak v Trbiž ob 1. julija do 15. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine v. Hebr., Francove v. Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 1. uri 40 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, samo ob nedeljah in praznikih ob 31. maja. — Ob 3. uri 56 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curib, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine v. Hebr., Francove v. Prago, Karlove v. Prago (direktni voz I in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I in II. razreda). — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m. zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža, ob 3. uri 25 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost (direktni vozovi I in II. razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m. zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I in II. razr.), Karlove v. Hebr., Marijine v. Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curib, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal in Inomosta, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijinih varov, Hebr., Francovih varov, Prago, Lipskega. — Ob 8. uri 38 m. zvečer osebni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih ob 31. maja. — Ob 10. uri 43 m. ponoči osebni vlak iz Trbiža ob 1. julija do 15. septembra ob nedeljah in praznikih. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zj. iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane dr. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano dr. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 11. uri 6 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih.

Anton Spendé
c. kr. sodni kancelist
Valentina Spendé roj. Hantz
Ribnica
dne 2. junija 1903.
(1503)
Brez vsakega posebnega naznanila